

Il Viaggio a Reims

Rossini (1792 – 1868)

Plombières, kuurhotel 'De Gouden Lelie', een naam die verwijst naar de Franse Koninklijke 'fleur de lys'. We schrijven mei 1825. In het hotel logeren een groepje excentriekelingen afkomstig uit de vier windstreken van Europa. Ze zijn op weg naar Reims om er de kroningsfeesten van Karel X, de pas aangestelde Bourbonkoning van Frankrijk te vieren. Bij gebrek aan paarden mislukt hun onderneming en strandt deze informele 'Europese top' anno negentiende eeuw in het hotel. Zij beslissen om een kroningsfeest ter plaatse te improviseren en de eerstvolgende diligence naar Parijs te nemen om in de Franse hoofdstad de daar opgezette festiviteiten ter gelegenheid van de koningskroning mee te maken, waaronder een voorstelling van ... *Il Viaggio a Reims*.

De tien gestrande hooggeplaatste 'Europeanen' zijn een blauwdruk van tien nationaliteiten die na het Congres van Wenen het schone weer maakten op het toenmalige politieke schaakbord. Madame de Cortese, de eigenares van het hotel, waakt er niet alleen over dat de geplande reis tot in de kleinste puntjes wordt voorbereid, maar ook dat alle gasten zich letterlijk 'thuis' voelen in haar Franse kuuroord. De eisen zijn nogal uiteenlopend. Daar is de modegekke Franse gravin de Folleville en haar uitgebreide garderobe. De Duitse baron van Trombonok die droomt van harmonie 'altijd en overal'. De academicus en antiekiefhebber Don Profondo die altijd op zoek is naar spectaculaire vondsten. De Spaanse admiraal Don Alvaro die de Poolse weduwe van een Italiaanse generaal, markiezin Melibea, het hof maakt, dit tot grote ergernis van de jaloerse en driftige Russische graaf Libenskof. Als beide mannen op het punt staan te duelleren redt Corinna, de befaamde Romeinse dichteres de situatie. Zij slaat aan het improviseren en brengt iedereen op vredelievende gedachten met haar ode aan de vrede en de broederliefde. Zij brengt niet alleen het gezelschap in een vreedzame sfeer maar doet eveneens het hart van de sombere Engelse officier Lord Sidney sneller slaan. Elke dag komt hij bloemen leggen aan haar kamerdeur. Ondertussen bestookt Don Profondo hem met de meest absurde vragen over Britse historische relikwieën. Diezelfde Don Profondo probeert het Griekse weesmeisje Delia, dat Corinna onder haar hoede nam, te troosten met positief nieuws over de Griekse Onafhankelijkheidsstrijd. De Franse ridder Belfiore, waarvoor geen enkele dame in het gezelschap veilig is, bestookt Corinna met weinig gesmaakte avances dit tot wanhoop van de gravin de Folleville die dacht de enige echte van Belfiore te zijn.

Gravin de Folleville biedt het gezelschap haar gastvrijheid aan voor de tijd dat ze in de Franse hoofdstad zal verblijven. Alles is klaar voor de afreis de volgende ochtend. Men beslist die avond een groot banket aan te richten. De enige valse noot die nog in 'De Gouden Lelie' klinkt is het krakelende liefdeskoppel markiezin Melibea en graaf Libenskof. Als uiteindelijk ook zij verzoend zijn kan men aanzitten aan de rijkelijk gedekte bankettafel

in de feestelijk versierde tuinen. De feestdis wordt afgesloten met een eresaluut aan de Koninklijke familie die iedere gast in de stijl van zijn land moet brengen.